

Introitus:

Silou Krále je láska k právu. Ty jsi určil právní řády; právo, spravedlnost v Jákobovi ty sám vykonáváš. Vyvyšujte Hospodina, našeho Boha, klanějte se před podnožím jeho nohou – je svatě!
(Žalm 99:4-5)

KK 33 Tebe, Boha Otce věků
KK 346 Před Tvou tvář, Pane
KK 355 Zpívejte, čest vzdejte
KK 303 Musím mít spásitele

Čtení ze Staré smlouvy:

Pláč Jeremjášův 1:12-22

Čtení z epistol:

„Láska nechť je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, Iněte k dobrému. 10 Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému. 11 V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu. 12 Z naděje se radujte, v soužení buďte trpělivi, v modlitbách vytrvalí. 13 Sdílejte se s bratřími v jejich nouzi, ochotně poskytněte pohostinství. 14 Svolávejte dobro na ty, kteří vás pronásledují, dobro, a ne zlo. 15 Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. 16 Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespoléhejte na svou vlastní chytrost. 17 Nikomu neodplácejte zlé za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. 18 Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. 19 Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: ‚Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.‘ 20 Ale také: ‚Jestliže má tvůj nepřítel hlad, nasyť ho, a má-li žízeň, dej mu pít; tím ho zahanbíš a přivedeš k lítosti.‘ 21 Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.“
Římanům 12:9-21

Kým jsme?

16.-17. ledna 2016 bude v Kongresovém centru v Praze velký festival 4Fans a na něm budou také cosplayeri, lidé, kteří vynaloží velkou námahu, aby si vyrobili převlek, dres, masku nějaké filmové či seriálové postavy. Zejména mladí lidé doslova žijí tím, čím chtějí být. Nejde jen o kostým, ale o roli, charakter. Nebo jinak: Kluci na plácku hrají fotbal v dresech svých idolů. Jeden je za Nedvěda, další za Ronalda, třetí za Messiho. Můžeme se přeceňovat a vidět se v jedenáctce slávy. Ale nebylo by divu, kdybychom se cítili nešťastní ze svých uší, že jsou jako plachty, nosu jako chobot, brady jako hroší krk či boků jako skříně. Na druhé straně: Považujeme se za výjimečné, kterých se jen omylem nikdo nevšímá a nebo nemožné, protože nejsme jako naše idoly... To jsou dvě krajnosti našeho bytí.

Kdybych si měl možnost vybrat osobu a roli, vybral bych si postavu myšáka Řípčipa z pohádek C.S.Lewise. V těchto pohádkách je hlavní postavou lev Aslan, velká kočka. Myš a kočka. Řípčip má ostrý kord, široký klobouk s pérem a navzdory své malosti statečně bojuje. Dokonce má dojem, že zažene sebevětšího bojovníka. Ani si nevšímne, že mu za zády stojí hrozná postava velkého lva. Jeho se bojí Řípčipovi protivníci. A na tomto kontrastu si uvědomuji svou malost a křehkost a Boží velikost a slávu.

„Když Ježíš přišel do končin Cesareje Filipovy, ptal se svých učedníků: „Za koho lidé pokládají Syna člověka?“ Oni řekli: „Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků.“ Řekne jim: „A za koho mě pokládáte vy?“ Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého.“ Ježíš mu odpověděl: „Blaze tobě, Šimone Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích. A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na této skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou. Dám ti klíče království nebeského, a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi.“ Matoušovo evangelium 16:13-20

Ježíš se v Cesareji Filipově ptal, za koho jej lidé pokládají. Jakou roli mu přisuzují, jaký charakter má. Ptal se tak zvláště! Vzal tím na sebe dvojznačnou roli *Syna člověka*. Ježíš je v Nové smlouvě **88x** nazván *Synem člověka*. První význam slovního spojení *Syn člověka* je odkazem na proroctví Daniele 7:13-14: "Viděl jsem u vidění nočním, a aj, s oblaky nebeskými podobný Synu člověka přicházel; potom až k Starému dnů přišel, a před něj postaven byl. I dáno jest jemu panství a sláva i království, aby všickni lidé, národové a jazykové sloužili jemu; jehož panství jest panství věčné, kteréž nepomíjí, a království jeho, kteréž se neruší." Popis *Syn člověka* byl titulem Mesiáše. Ježíš se prohlašoval za Mesiáše. Druhý význam fráze *Syn člověka* je ten, že Ježíš byl opravdu lidskou bytostí. Bůh používal výraz *Syn člověka* celkem **93x**, když oslovoval proroka Ezechiele. Bůh prostě volal Ezechiele lidskou bytostí. Ježíš je také pravý člověk.

Fakt Ježíš zkoumal svoji popularitu? Chtěl sečíst počet zobrazení, dělal statistiku, průzkum úspěšnosti kampaně? Potřeboval to? Ne, potreboval, aby učedníci přestali konzumovat atmosféru zástupu a začali se ptát, kým Ježíš je! Když se rabín ptá, chce slyšet otázky. Chtěl slyšet jejich názor, chtěl aby jej sami vyslovili. Proto se ptá po své pověsti, na kterou nemusel dbát tak, jako pozemští političtí spasitelé. Nepotreboval, aby ta pověst byla dobrá. Potreboval, aby si učedníci pojmenovali toho, s kým žijí a kterému svěřili svou pověst dobrých rybářů.

A tak učedníci udělali svodku toho, co kolem sebe slyšeli. Veřejné mínění Ježíše Krista považovalo (naší řečí řečeno, zůstaneme-li u fotbalu) za nové převtělení Maradony, Pelého, Pláničky – tedy za Elijáše, Jana Křitele či Jeremjáše... Tedy postavy, role a charakterystiky minulosti. Ježíš to všechno vyposlechl a nikoho nekáral za jeho názor. Vždyť chtěl, aby lidé nahlas přemýšleli. Jistě také chtěl, aby se lidé zeptali sami sebe, kým jsou...

První moje otázka zní: Koho vidíte za osobností Ježíše Krista? A hned za tím ta druhá: Za koho považujete sami sebe? Trápívám vás otázkami. Chci, abyste se ptali. Kladu otázku, kde chcete být za pět let... Jaký budete mít profesní postup... Jak chcete vést manželství, jak plánujete známost. Jak chce zvládnout svoji samotu, stáří. Pochopte, není to projev nestálosti a nevděčnosti za to, co nám Pán Bůh dal. Odpovídáte mi někdy pobouřeně, že nevíte, co se mi nelíbí. *Za pět let? No, uvidíme! Někdo do té práce k lise musí chodit, výkresy rozkreslovat a plnit rozpočty. Není co vymýšlet!* Ano, chápu, že to zrovna není to, nad čím přemýšlíte. Nejsem dozorcem. Nepotřebuji nikoho *nachytat na holičkách*.

Celá naše společnost se brání a hájí. Chce zachovat stav a případně docílit ještě většího blahobytu. Hlavně neriskovat! Jistě, ani nečekám jinou reakci. Chápu to. A nepovyšuji se nad to. Dobře vím, co je mým úkolem. Neumím porodit duchovní život. Neptám se proto, že jsem Ježíš a mohu udělat div, vyvolat to, co zatím není, aby bylo... Jsem jen člověk a mým úkolem není vymýšlet to, co není, ale otevírat možnosti toho, co už je. Nebránit, ale šířit křesťanství.

Ti, co v Ježíši viděli Elijáše, Jana Křitele či Jeremjáše, měli představu to tom, že se s Ježíšem *vrátí čas, staré dobré časy*. To je zvláštní posedlost - udržet a nebo vracet čas! Petr, mluvčí učedníků, na přímější otázku, kým vidí Ježíše sami učedníci, odpovídá za všechny s pohledem do *budoucího času*: „**Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého!**“ Ty jsi ten, kterému stojí za to svěřit život. Snad to mnozí tušili, však to bylo celkem jasné, ale... Šokující odvaha. Tohle se nahlas neříká!

Když dojde člověku, že s Kristem se dějiny nevracejí, ale jdou dopředu, to není z lidské hlavy. Je skvělé, když nám tatínek, maminka nebo učitel svěří nové věci a úkoly. Ale to je z lidské hlavy. Ježíšova pravá identita Petrovi nesvitla po dlouhém studiu, ani neměl vyšší IQ. To nebylo výplodem lidských jasnozřivých kvalit. To ukázal Petrovi Duch svatý. A to je i dnes doslova div! Na Kristu samotném nebylo a není vidět nic zvláštního. *Ježíš? Jeden panák z mnoha jiných*. Když si ale člověk navzdory poměrům řekne, že chce od života víc, protože bez Ježíše nemůže žít, pak to je z Ducha svatého. Víte, že to na nikom nemíním vymámit. Na nikoho nemíním nalehnout: „Tak už se obrať k Ježíši Kristu!“ Nedělám to, nepovažuji to za rozumné. Ale pokud ti to došlo zrovna teď, nebo to zraje a pomalu to dozrálo - Vyřkni to a hlavně to nedus. Budeme dnes poslední písni zpívat: „Musím mít spasitele...“ Nezpívej to, pokud nemusíš. A pokud vdiš, že je to rozumné, tak z plných plic zpívej!

Když člověku dochází, kdo je Ježíš, pak mu také dochází, co je on. Pak vidí spíše svoje slabosti a hříchy. Rípcípovský ocas, který se plete mezi nohy při boji, slabost chladné zbraně - kordu... Vidíme svoji bídu, slabost, hříchy. My jsme to město, zemi a svět pokazili.

Proto je třeba člověka, kterému Duch Boží klade na srdce touhu po nových věcech, významně podpořit! Znalci zákona lidi spíše brzdili. Platí o nich Ježíšova slova: „**Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Zavíráte lidem království nebeské, sami nevcházíte a zabraňujete těm, kdo chtějí vejít.**“ (Matoušovo evangelium 23:13) Petr svoji učednickou kariéru začal po zázračném lovu výrokem u jezera Genezaretského, zapsaným v Lukášově evangeliu (5:8) takto: „**Když to Šimon Petr uviděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: „Odejdi ode mne, Pane, vždyť já jsem člověk hříšný.**““ Poznal sebe sama! A Ježíš jej povzbudil a pověřil: „**Budeš lovit lidi!**“

Proto Petr v našem příběhu dostal úkol klíčů. Byl označen za skálu. Samá povzbuzení! Ten úkol klíčníka se stal v průběhu let spíše vyznamenáním a titulem náměstka Božího na zemi. Pak povinnost otvírat a zavírat nebesa zní jako právo mluvit lidem do života. Ale tak to není! Klíče království nebeského Petr nedostal jako vyznamenání a poctu za správné vyznání Ježíšovy identity, ale jako úkol. Je jako kluk, který dostal klíč na šňůrce na krk s pověřením, aby otevřel domácím a nepouštěl dál cizí. Přičemž sám ten klíč nerozhoduje o tom, kdo je domácí a kdo je cizí. Ani jeho držitel nic sám o sobě nerozhoduje. To si obstarává Pán.

Ještě přesněji: Pán Petra potřeboval ujistit a zahrnout do Božího díla. Nedal mu uniformu, placku na čepici, pendrek do ruky. Neudělal z něj rozhodčího. *Co je ta skála, na které bude stát církev?* Ježíš podpořil Petrovu drolicí se osobnost Ježíš podpořil. Zvýraznil paradox. O sobě mluvil jako o *Synu člověka* se dvěma významy. Slovo *Petr* znamenalo také dvojí: *Skálu* a pak *Petrovu křehkou osobnost*. A obojí platí. A navzdory všemu: Na tobě, Petře, bude stát to, co odolá nejhorším bouřím.

Co jsou to ty klíče, které Petr dostal? Petr ví a ještě víc a více bude vědět o milosti odpuštění. Ví, co dovede provést v nestřežené chvíli. Má evangelium o tom, že právě za mne a za vás Ježíš Kristus umřel a vzal všechny naše hříchy na sebe. Petr svým řemeslem klíčníka nebude rozhodovat a v nebi už jim nezbude nic jiného, než to schválit! Ne, je to jinak: Petr odmítne to, co odmítli v nebi (říká to, co je mu zjeveno Duchem svatým) a proto, že je to nebeské rozhodnutí, ani v nebi to po něm nebudou opravovat. Petr přijme to, co přijali v nebi. Protože mu to Duch svatý zjevil. A proto to také nikdo po něm nebude mít potřebu opravovat.

Proto je třeba povzbudit vyznavače Ježíše Krista. Pokud se díváme na *cosplayery* jako na šašky a hlupáky, kteří se pitvoří, co se schází v kongresovém centru, marní čas a peníze. Pak se podobně na nás dívají lidé kolem nás. Scházíme se v kostelech, marníme čas a peníze. Jsme pro svět *cosplayery*, kteří na sebe berou antické role. Jsme pro ně pitomci, co věří v to, co není!

Proto Petra a každého dalšího vyznavače Ježíše Krista je třeba podpořit, povzbudit. Petrovi dává zažít, že nebude nikdy na svoji roli sám. Jeho charakter bude formovat sám Pán. Takovým způsobem je třeba podpořit ty, co žijí sami. Stejně tak ty, co žijí v manželství. Takhle je třeba poponést mladé i staré. Takovou podporou je ordinace pro kazatele, pověření pro staršího sboru, poslání pro učitele. Berte to povzbuzení ze strany nebes!

Souhrnem:

Kým je pro tebe Ježíš? Jakou roli pro tebe má? Kdo jsi a čím budeš? Jakou roli přisuzuješ sobě? Nevzpírej se tomu, co ti zjevuje Duch svatý. A pokud zrovna tebe volá, poslechni jej a vyznej mu svou podřízenost. Přijmi zároveň roli, charakter. Neříkej, že to nejde.

Neboj se toho, co se zároveň s nebeským poznáním dozvíš o sobě. Pán Bůh tě ponese, povzbudí a podrží. Povzbuzuj druhé! Otvírej jim! Církev je místem podpory.

Amen.

Slovo na cestu:

Píšu vám, drazí, že jsou vám pro jeho jméno odpuštěny hříchy. Píšu vám, otcové, že jste poznali toho, který je od počátku. Píšu vám, mládenci, že jste zvítězili nad Zlým. Napsal jsem vám, děti, že jste poznali Otce. Napsal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, který jest od počátku. Napsal jsem vám, mládenci, že jste silní a slovo Boží ve vás zůstává, a tak jste zvítězili nad Zlým.

1. list Janův 2:12-14

Požehnání:

Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.
Kniha Numeri 6:24-26